

ΤΟΥ Κ. ΠΟΛ. ΠΑΠΑ-
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ —

[illegible]

AΘHNΩN

Ἡ τέχνη αὐτὴ εἶνε συνέχεια
τῆς Βυζαντινῆς παραδόσεως με-
ταποια ἐπιτάρασι ἀραβικῇ καὶ τῆς
ἀναγεννήσεως. Τὴν ἀσχοῦσαν οἱ
τεχνίτες στὴν Πόλιν στὴ μακρὰ ἰ-
γορά, ὅπου ἦταν τὰ ἐργαστήρια
τῶν βυζολοιπυτῶν Ἑλλήνων. Ἄνα
φερεται στὸν Κερδώ «Ἐρημὸ τομο
II 1817, Βιέννη, σ. 410 τοῦ ἐξῆς:
(«Δι») (ΓΕ)

«Άλλοι (Έλληνορωμαίοι) γλυπτοποις καρβύξυλα κατά την χρειασιν εις διδασκον βόσκα καί σχηματά δια τα τέμπελα των εκκλησιών, εικονοστάσια, θρόνους, αμύσους, ανάλογα καί άλλα γλυπτά επιπλα ή στολισμένα των οικιών· ούτοι επιτηδεύονται καί εις το μωσαϊκών εξωκόλλημα πολυσχημών κοχλοστράκων (σαδελίων) καί θαλασσίων χειρών», που βεβαίως νουν το πράγμα καταφανέστατα.

Η υψοτιθεμένη λοιπόν βουλγαρική εθολογισμική και τεχνική που επικαλούνται οι Βούλγαροι έπισητήμονες, είναι αυτή η τέχνη ή βυζαντινή, που παρηκμασε και άσκηθηκε και στον καιρό της Τουρκοκρατίας στη Θράκη, Μακεδονία, Μικρά Άσία, Ελλάδα και στη σημερινή Βουλγαρία από Έλληνες τεχνίτες, που τους καλούσαν από την Πόλη κι άλλου, όπου ζούσε η τέχνη αυτή γιά να έργασουν.

Αυτό δε μπορεί κανείς να το αμφισβητήσει. Όλοι δε οι κασσινοί στη Βουλγαρία, που είναι στολισμένοι με ζυγογραφίες πανηγυρικής ελληνικής, που γράφουν και διακοσμούνται όπως τα κρημνά και οι νότιες μ' αλυσίδες, που διατηρούν τον χαρακτήρα της Βουλγαρίας, και που έχουν την ίδια

[illegible]

«Έτσι μπορούμε να βγάλουμε το συμπέρασμα; ότι μάταια οι Βούλγαροι έψαξαν να βρουν τον Filov; οπότε ο Filov είναι τέχνη που είχε ελληνική και ρωσική? Filov και άλλοι αρχαιολόγοι από αρχιτεκτονικές παραπονοίες την ελπίδα που είχε για: πως η ευλογημένη είχε την τέχνη παραδωμένη από το Βυζάντιο ελληνική, που συνεχίζεται και σήμερα, ενώ στα Βουλγαρία όχι μόνο δεν συνεχίζεται, αλλά έσθυσαν και η παράδοση των κοσμοίων της έκκλησίας τους με εθνολογημάτων που δεν είναι τέχνη βουλγαρική. Ότι έχουν να έπαιξουν είναι έργα ελληνικής της κραταίας από Μετασώτες τεχνίτες που φημίζονταν για την τέχνη τους αυτή.

ΠΟΛ. ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΑΝ